

at der er brede rammer, og at der er enighed om de fremtidige vilkår.

Det synes jeg i høj grad vi kan glæde os over at konstatere med 9. maj-aftalen og den udmøtning, som så finder sted i L 162, som vi her har til anden behandling.

Jeg vil gerne slå fast, at der med det lovforslag, vi her har til behandling, set fra Venstres synspunkt er tale om et gennembrud for en borgerlig, liberal politik i forhold til energi- og miljøpolitikken.

Vi får med de refusionssatser, der opereres med i lovforslaget, reelle incitamenter for kommunerne til at indgå i nogle salg, nogle fusioner af de kommunale elforsyningsvirksomheder, sådan at vi kan få gang i strukturudviklingen og få skabt nogle større og i højere grad konkurrence-dygtige energiforsyningsvirksomheder.

Det er der brug for med den internationalisering, der tegner sig på dette marked, og med den konkurrence, som energisektoren står over for i et liberaliseret europæisk marked. Det er i øvrigt en udvikling, som vi hilser velkommen, og som vi tror vil være til glæde for den enkelte forbruger og for konkurrenceevnen og dermed for virksomhederne.

Det får vi nu mulighed for med de regler, der er fastlagt, samtidig med at vi binder det provenu, som kan modregnes, til en offentlig gældsafvikling, som så også kommer alle samfundsborgere til gode. Det er vi meget glade for, og det er en radikal ændring i forhold til det, som de tidligere regeringspartier stod for, som var en politik, der i den grad fastlåste en gammeldags og ofte uhensigtsmæssig struktur.

Med hensyn til vores klimapolitik og CO₂-reduktioner har vi jo i Venstre, ligesom Det Konservative Folkeparti har det, for længst bekendt os til vores internationale klimaforpligtelser, og det er der ikke ændret ved. Men det er lige så klart, som det er, at vi har bekendt os til disse forpligtelser, at vi vil gøre det på en omkostningseffektiv måde. Det er det, der er udtrykt i regeringens klimastrategi, som der jo også har været forespørgsel om her i salen, og som der foreligger en vedtagelse omkring. Det er det spor, der forfølges i den sammenhæng.

Med hensyn til at sikre energiens adgang til hovedfærdselsårerne, så vi kan sikre et reelt frit marked, lå det jo i forhandlingsoplægget fra Venstre og Konservative, at vi gerne ville have adskilt hovedtransmissionsvejene – 400-kilovolt-ledningerne og 150- og 132-kilovolt-ledningerne – fra handel og produktion. Vi ville gerne

have en skarpere adskillelse af handel og produktion fra systemansvar og transmission. Det gives der nu i lovforslaget regeringen et meget vægtigt, slagkraftigt mandat til at indgå i forhandlinger med branchen om at få etableret, og det er altså en stadfæstelse af det, som regeringspartierne hele tiden har ønsket.

Vi tror på, at forudsætningen for, at vi kan have et reelt frit marked, også efter at vi har set en strukturudvikling gennemført i sektoren, hvor vi vil se nogle andre koncentrationer, er, at vi får disse ting adskilt, så vi ikke løber ind i noget, der kan karakteriseres som tekniske handelshindringer, og som i kortere eller længere perioder, indtil et Energitilsyn eller en anden kontrolinstans har truffet en afgørelse, vil kortslutte det frie, åbne og liberaliserede europæiske marked her i landet. Det gives der mulighed for med lovforslaget, det hilser vi velkommen, og det forventer vi os rigtig meget af.

Jeg skal slutte med at meddele, at vi naturligvis stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren. Vi kan ikke tiltræde de forslag, der er stillet af Enhedslisten.

Vi synes, der alt i alt er tale om et gennearbejdet lovforslag, som rummer store perspektiver for dansk energiproduktion, forsyningssikkerhed, miljøpolitik og konkurrenceevne, og det er vi fra borgerlig-liberal side overordentlig godt tilfredse med. Vi anser det for at være et reelt gennembrud i forhold til den tidligere socialdemokratiske energipolitik.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man kan jo forstå, at hr. Kim Andersen er glad og godt tilfreds med det resultat, der ligger. Det er udtryk for en sejr og et gennembrud for borgerlig-liberal politik og et brud med den tidligere socialdemokratisk-radikale regerings politik på området, sagde hr. Kim Andersen. Jeg har sjældent hørt en ordfører, der har indgået et forlig med en række andre partier, i den grad håne og trampe på sine forligspartnere.

Jeg vil godt spørge hr. Kim Andersen, om det, han sagde, i kort form simpelt hen er en meddelelse om, at dette her er en kæmpesejr for Venstre og De Konservative, for liberalismen, for udsalg af energiselskaberne også til udenlandske selskaber, for hele det princip om privatisering, som gennemsyrrer Venstres politik, og et drønende nederlag for SF, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.